

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VII.20.162/2019/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke
. Gáspár Mónika előadó bíró
. Csőke Andrea bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Bernschütz Sándor ügyvéd

Az I. rendű alperes:

Az I. rendű alperes képviselője: dr. Bodnár István ügyvéd

A II. rendű alperes:

A II. rendű alperes képviselője: dr. Zsámboki Béla ügyvéd

A per tárgya: szerződés érvénytelensége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.271/2018/8. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Egri Törvényszék 4.G.20.346/2016/112. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 2.794.000 (kétfmillió-hétszázkilencvennégyezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes gazdasági társaságot **H.I.M.** és családtagjai alapították, cégjegyzéki bejegyzésére 2002. november 14-én került sor. A felperes az ellene 2011. július 8-án kezdeményezett felszámolási eljárásban 2012. november 19-ével felszámolás hatálya alá került.

- [2] A cégjegyzékbe 2012. szeptember 20-án bejegyzett I. rendű alperest **Sz. Zs.** alapította. A társaságnak 2013. július 30-tól 2013. október 2-ig dr. **H.I.**, ezt követően 2013. december 2-ig **H.I.**né volt a vezető tisztségviselője.
- [3] A II. rendű alperes 1998. május 7-én jött létre, tagjai nem érintettek sem a felperesi, sem az I. rendű alperesi társaságban.
- [4] A felperes a 2011. június 21-i vállalkozási szerződéssel az-ú ingatlanán növénytermesztési létesítmény korszerűsítésével kapcsolatos építési, építésszerelési és technológiai szerelési munkák elvégzésére adott megrendelést az **F.** Kft.-nek. A vállalkozó a szerződés teljesítéséhez a II. rendű alperessel alvállalkozói szerződést kötött.
- [5] A felperes és a II. rendű alperes a közöttük 2012. március 9-én létrejött jelzálogszerződéssel - amelyben rögzítették a ki nem egyenlített vállalkozói díj összegét (46.919.000 Ft) - jelzálogjogot alapítottak az FSV Kft.-t terhelő vállalkozói díj biztosítására a beruházással érintett felperesi ingatlanon. A 2012. június 22-i engedményezési szerződéssel a II. rendű alperes átruházta a felperesre az FSV Kft.-vel szemben 46.919.000 Ft-ban fennálló vállalkozói díjigényét.
- [6] A felperes a 2012. szeptember 21-én kötött adásvételi szerződésekkel az alatt kivett ipartelep megjelöléssel nyilvántartott ingatlanát 20.000.000 Ft + áfa vételár ellenében, az **A.** hrsz. alatt kivett udvarként nyilvántartott ingatlanát pedig 2.000.000 Ft + áfa vételár kikötésével eladta az I. rendű alperes részére. A-ú ingatlanra kötött szerződés tartalmazta az ingatlan terhei között a **K.** Zrt. javára 50.000.000 Ft tőke és járulékai erejéig kikötött keretbiztosítéki jelzálogjogot, a **F.** Hitelintézet javára 20.000.000 Ft és járulékai erejéig szóló zálogjogot, a II. rendű alperes zálogjogát 46.919.000 Ft és járulékai erejéig, valamint **H.I.M.** 48.000.000 Ft és járulékai erejéig szóló egyetemleges jelzálogjogát, utalt továbbá az ingatlant terhelő környezetvédelmi terhekre.
- [7] Számláit a felperes a vételárösszegekről a szerződésekben meghatározott, 2012. október 5-i fizetési határidővel kiállította. Az I. rendű alperes mindösszesen 27.940.000 Ft összegben vételárfizetési kötelezettségének - részletekben, banki átutalással, illetve készpénzes teljesítéssel 2012. szeptember 24-e és 2012. október 15-e között - eleget tett.
- [8] Az adásvételi szerződések szerint az I. rendű alperes tulajdonjoga bejegyzésre került az ingatlan-nyilvántartásba.
- [9] A Kecskeméti Törvényszék a 2013. július 4-én jogerős 7.G.40.145/2013/4. számú ítéletével annak tűrésére kötelezte a felperest, hogy a II. rendű alperes az-ú ingatlanból végrehajtás útján 51.919.000 Ft és járulékai erejéig követelését kielégítse.

A felperes keresete és az alperesek ellenkérelme

- [10] A felperes módosított keresetében az Aldebrő 033/13 és a-ú

ingatlanok átruházására az I. rendű alperessel 2012. szeptember 21-én megkötött adásvételi szerződések érvénytelenségének megállapítását, valamint az érvénytelenség jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítását kérte elsődlegesen a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 40. § (1) bekezdés a)-b) pontjai alapján, másodlagosan a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 200. § (2) bekezdése szerint a támadott jogügyletek jóerkölcsebe ütköző jellege miatt.

- [11] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.
- [12] Az elsőfokú bíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 200. § (2) bekezdésére alapított keresetmódosítást külön végzéssel elutasította.

Az első- és a másodfokú határozat

- [13] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította a keresettel támadott adásvételi szerződések érvénytelenségét és az érvénytelenség jogkövetkezményeként mindkét ingatlan tekintetében elrendelte az I. rendű alperes tulajdonjoga törlését, egyidejűleg a felperes tulajdonjogának visszajegyzését az ingatlan-nyilvántartásba eredeti állapot helyreállítása címén. Kötelezte egyúttal a felperest 27.940.000 Ft visszafizetésére az I. rendű alperes részére. A II. rendű alperest mindezek türéseire kötelezte.
- [14] Az I. rendű alperes és a felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyta helyben, hogy mellőzte a 15 napos teljesítési határidő megjelölését a felperes visszafizetésre kötelezése vonatkozásában.
- [15] A jogerős ítélet indokolásában a másodfokú bíróság rögzítette, hogy egyetértett az elsőfokú ítélet indokaival a Cstv. 40. § (1) bekezdés a)-b) pontjaira alapított kereset elkésztettségét illetően. A felszámoló a megjelölt iratok átadásával legkésőbb 2013. június 5-én birtokában volt valamennyi olyan adatnak, amelyeket mérlegelve állást foglalhatott a szerződések megtámadhatóságáról. Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokait abban a körben is, hogy a keresetnek az rPtk. 200. § (2) bekezdésében írt semmisségi okra történő kiterjesztése a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 146/A. § (6) bekezdése szerint meg nem engedett keresetváltoztatásnak minősült, a kérelem jogalapja, az azt megalapozó tényállás módosulása miatt, amely az elsődleges kereset alapjául előadottakhoz képest többlettényállási elemek előadását jelentette.
- [16] Megalapozatlannak találta a másodfokú bíróság az I. rendű alperes fellebbezését, amellyel az elsőfokú bíróság eljárását az általa hivatalból észlelt semmisségi okkal kapcsolatban támadta. Kiemelte, hogy a törvényszék idetartozóan a 4.G.20.346/2016/33. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldalán kellő tájékoztatással látta el a feleket, kioktatására a felperes 36. sorszám alatt vonatkozó állításait, bizonyítékait részletezte, a bíróság az iratokat az I. rendű alperes részére megküldte, az I. rendű alperes a szerződések

jóerkölcsbe ütközését megalapozó többlettényállási elemekkel szemben pedig, azokat vitató álláspontját külön előkészítő iratban kifejtette. Az elsőfokú bíróság eljárása megfelelt az 1/2005. (VI. 15.) PK véleményben írtaknak és a vonatkozó bírói gyakorlatnak, döntése nem sértette a 17/2012. számú polgári elvi határozatot sem.

[17] A Cstv. 40. § (1) bekezdésében meghatározott megtámadási okokon felül megvalósuló, többlettényállási elemek miatt helye volt az ügyben a keresettel támadott szerződések érvénytelensége megállapításának, a bíróság által hivatalból észlelt semmisség alapján. Az elsőfokú ítélettel értékelt többlettényállási elemek közé a következő körülmények tartoztak: az I. rendű alperes tulajdonosa és ügyvezetője (**Sz. Zs.**) a felperes tulajdonos-ügyvezetőjének (ifj. **H.I.**) a felesége; az I. rendű alperes tulajdonos-ügyvezetője ezáltal rokoni kapcsolatban áll a felperes többi tulajdonosával is; az átruházott ingatlan forgalmi értékét szerződésükben a felek nem határozták meg, azzal az I. rendű alperes nem volt tisztában a szerződéskötéskor; az I. rendű alperes létrehozásának kifejezett célja volt a perbeli ingatlanok megvásárlása, az ingatlanok továbbműködtetése a felperes tagjai, alkalmazottjai közreműködésével; a szerződések nem rendelkeztek a felek ügyleti akaratáról a jelzálogjogokkal biztosított követeléseket illetően.

[18] A másodfokú bíróság álláspontja szerint - annak ellenére, hogy a szerződéskötések idején nem állt fenn rokoni kapcsolat az I. rendű alperes tulajdonosa, ügyvezetője és a felperes tulajdonosai, ügyvezetői között - a szerződéskötést követően létrejött rokoni kapcsolat, valamint a fellebbezési ellenkérelemben felhozott tények és körülmények alátámasztották az elsőfokú ítélet mérlegeléssel levont következtetését arra, hogy az I. rendű alperes alapításának célja a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben levő felperes ingatlanainak megvásárlása volt úgy, hogy azokat a továbbiakban is a felperes tulajdonosi köre üzemeltesse. A felek a szerződésekkel azt kívánták elérni, hogy az ingatlanok továbbra is a felperes tulajdonosi, érdekeltségi körében maradjanak. **Sz. Zs.** tanúvallomásából helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság arra is, hogy az I. rendű alperes az adásvételi szerződés megkötésekor nem volt tisztában az ingatlan forgalmi értékével, nem volt elképzelése a jelzálogjogokat illetően sem. Mindebből következően a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltételeken felül rendelkezésre álló bizonyított többlettényállási elemek alapot adtak a szerződés semmisségének megállapítására az rPtk. 200. § (2) bekezdése szerint, amellyel egyúttal szükségtelenné vált a kikötött vételár és a valós forgalmi érték közötti, a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontja alá tartozó értékkülönbség vizsgálata.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelemében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását - tartalmilag hatályon kívül

helyezésével az elsőfokú ítélet megváltoztatását - és a kereset elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az első fokon eljáró bíróság utasítását kérte új eljárásra.

- [20] Előadta, hogy adásvételi szerződés akkor ütközik a társadalom általánosan elfogadott értékrendjébe, amennyiben célja a feltűnően alacsony vételáron történő értékesítéssel a hitelezői vagyon csökkentése, a fedezet elvonása. Sérelmezte, hogy az ítélet tábla nem vizsgálta a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontjában írt feltételt, a kikötött vételár és a valós forgalmi érték különbözetét, amellyel kizárta a jóerkölcsbe ütközés egyik alapfeltételének vizsgálatát az ügyben. Állította, hogy a perbeli szerződések nem ütköznek jóerkölcsbe, mivel a kikötött vételárak tükrözték az ingatlanok valós forgalmi értékét, ezáltal nem valósult meg a hitelező kielégítési alapjának elvonása sem.
- [21] Álláspontja szerint iratellenes annak rögzítése a jogerős ítéletben, hogy a bejegyzett jelzálogjogokkal biztosított követeléseket illetően a feleknek nem volt szerződési akarata. Kiemelte, hogy a 2012. szeptember 21-i adásvételi szerződés tartalmazza, a vevő az ingatlant a megjelölt terhekkal vásárolja meg. Mindez azt jelentette, hogy a vevő tudomásul vette, a terhekből fakadó kötelezettségek őt terhelik. Megjegyezte, hogy az alperes ennek megfelelően teljesített is.
- [22] Kifejtette, hogy jogszabálysértően történt az elsőfokú bíróság részéről a támadott szerződések semmisségen alapuló érvénytelenségi okának hivatalból történt figyelembevétele [1/2005. (VI. 5.) PK vélemény, rPp. 2. § (1) bekezdés, 3. § (3) és (4) bekezdés, 2/2010. (VI. 28.) PK vélemény, 17/2012. számú polgári elvi határozat]. Az ügyben valójában a felperes hivatkozott jóerkölcsbe ütközésre, keresetmódosítása azonban érdemben nem volt vizsgálható. Állította, hogy az elsőfokú bíróság részéről elmaradt a felek megfelelő felhívása nyilatkozataik megtételére a hivatalból észlelt semmisségi okkal kapcsolatban. Az ítéletben hivatkozott tárgyalási jegyzőkönyv (4.G.20.346/2016/33.) 3. oldalán a bíróság a feleket arra hívta fel, hogy a szerződések felperes által állított jóerkölcsbe ütközésével kapcsolatos tegyék meg nyilatkozataikat, a bíróság hivatalból észlelt semmisségi okkal kapcsolatban eljárását nem ismertette. A per a felperes keresete szerint a Cstv. 40. § (1) bekezdés a)-b) pontjai alapján folyt, védekezését, bizonyítási indítványait az I. rendű alperes ennek megfelelően állította össze. Álláspontja szerint a bíróság pervitele is azt támasztotta alá, hogy az ügyben semmisségi okot nem észlelt: a kereset elkésettségével, az ingatlan forgalmi értékére vonatkozó bizonyítással, szakértő kirendelésével foglalkozott. Az elsőfokú bíróság ítélete meghozataláig nem észlelte a szerződések jóerkölcsbe ütköző jellegét, nem tette lehetővé ezzel szemben a védekezés lehetőségét, ezért eljárása törvénysértő.
- [23] Állította ezen felül, hogy a többlettényállási elemként értékelt körülmények megegyeznek a Cstv. 40. § (1) bekezdés a)-b)

pontjaiban, illetve (3) bekezdésében meghatározott tényállásnak, ezért kizárólag a Cstv.-ben nevesített megtámadás alapjául szolgálhattak volna. Hivatkozott a jogerős ítéletben értékelt többlettényállási elemek kapcsán az ítéletbe foglalt döntés megalapozatlanságára is. Megítélése szerint ugyanis a szerződés megkötése után két évvel létrejött rokoni kapcsolat többlettényállási elemnek nem volt minősíthető, téves az I. rendű alperes tudomásának kizárása az ingatlan forgalmi értékét illetően, továbbá az a megállapítás is, hogy az I. rendű alperes létrehozatalára kizárólag az ingatlanok megvásárlására került sor, az ingatlanok forgalmi értékét a felek a vételárban határozták meg. Állította, hogy a megjelölt körülmények nem ütköznek a társadalom általánosan elfogadott erkölcsi értékrendjébe, mivel az I. rendű alperes bizonyította, hogy az adásvétellel a jelzálogjogosultak helyzete nem lett kedvezőtlenebb, az I. rendű alperes a jelzáloggal biztosított követelések kielégítését átvállalta, a vételár reálisan kialakult volt. Utalt arra, hogy a befolyt összeg reorganizációs céllal a hitelezők kielégítését szolgálta, a felszámolási vagyon nem csökkent.

- [24] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [25] A Kúria a jogerős ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az abban megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [26] Előrebocsátja a Kúria a felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban, hogy felülbírálati jogkörét az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a hatvannapos határidőben érkezett perorvoslati kérelemben – a következőkben kifejtettek szerint érdemi vizsgálatra alkalmas tartalommal – megjelölt jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja. Az rPp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében – miként azokat az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmezte – a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb,

sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló hatvannapos határidőn belül kell rendelkeznie. Hangsúlyozza a Kúria, hogy az rPp. 272. §-át 2012. szeptember 1-jei hatállyal módosító, az igazságügyi és közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CXVII. törvény 9. §-a és 17. §-a eredményeként a 2012. október 31-e után jogerőre emelkedett határozatok ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmek kötelező tartalmi eleme - egyebek mellett - a megsértett jogszabályhely megjelölése, amelyet - az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból kitűnően - konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának.

- [27] Megjegyzi a Kúria, hogy az rPp. 272. § (3) bekezdése értelmében egyedül akkor térhet el a felülvizsgálati kérelemben tévesen megjelölt konkrét jogszabályhelyektől az állított jogszabálysértések vizsgálata során, ha e körben nyilvánvaló, azonosítható elírás történt, vagyis ha a jogszabálysértés tényének megfelelő szöveges előadása alapján meg lehet állapítani, hogy a kérelem előterjesztője a kérelemben tévesen írtak helyett milyen jogszabályhely megsértésére kívánt valójában hivatkozni. Jelen ügyben e szabály alkalmazására nem volt mód.
- [28] Az ügyben a keresetnek helyt adó jogerős ítélet a bíróság által hivatalból észlelt semmisségen, a perben támadott jogügyleteknek a Cstv.-ben nevesített megtámadási feltételeket meghaladó többlettényállás szerint megállapítható jóerkölcsbe ütköző jellegén alapul. Az I. rendű alperes a felülvizsgált ítéletbe foglalt döntést, annak az előzőekben összefoglalt lényegét érdemben egyrészt a semmisséghez vezető feltételek hiányában anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkozással, másrészt a bíróságok érdemi álláspontjának megalapozatlansága miatt, ezen felül pedig további eljárási szabálysértések megvalósulásán keresztül támadta a perorvoslati kérelmében.
- [29] Az előzőekben kifejtettekből következően tartalmi hiányossága - a jogszabálysértés szöveges körülírásának megfelelő jogszabályhely megjelölésének elmaradása - zárta ki a felülvizsgálati kérelem vizsgálatát abban a részében, amely a felek közti szerződések tartalma és a felek szerződési akarata feltárásán, továbbá a perbeli jogügyletek jóerkölcsbe ütköző jellege tekintetében megállapított ítéleti tényállás fogyatékoságán, a bizonyítékok nem megfelelő értékelésén alapult. Az I. rendű alperes az rPtk.-nak a szerződés értelmezésére vonatkozó szabályát [rPtk. 207. § (1) bekezdés], továbbá az rPp.-nek az általa kifejtett jogszabálysértéshez igazodó konkrét rendelkezését, az rPp. 206. §-át a perorvoslati kérelmében nem jelölte meg.
- [30] A felülvizsgálati kérelemnek a hivatalból észlelt semmisséggel

kapcsolatos tájékoztatás hibájában megjelölt hivatkozásával összefüggésben elsőként azt rögzíti a Kúria, hogy az ügyben eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül alkalmazták az rPp. 2. § (1) bekezdését, valamint azzal együtt az rPp. 3. § (3) és (6) bekezdését, 8. § (1) bekezdését, a felek kellő tartalmú - a vizsgált tárgykörre tartozó, vagyis a felperes által a jóerkölcsebe ütközés alapjául megjelölt körülményekre vonatkozó - nyilatkozataik megtételére szóló felhívással. Annak ellenére, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző eljárási szakaszban formálisan valóban elmaradt a ténylegesen vizsgált és utóbb figyelembe is vett semmisségi okkal összefüggésben a bíróság által hivatalból észlelt jellegének rögzítése és jelzése, mégsem volt megállapítható, hogy csorbult volna a felek eljárási joggyakorlásának lehetősége. Kiemeli a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság nem hivatalos tudomása alapján és nem is köztudomású tények figyelembe vételével vizsgálta, majd állapította meg a perbeli szerződések semmisségét. A felperes - végül érdemi vizsgálat nélkül elutasított - keresetváltoztatásából ismertek voltak az ügyben valamennyi fél előtt az idetartozó tényállási elemek, tudott volt továbbá az értékelt körülmények lehetséges jogi minősítése is, amelyre az elsőfokú bíróság is kifejezetten utalt a 4.G.20.346/2016/33. számú tárgyalási jegyzőkönyvében foglalt felhívásában (33. oldal második bekezdés). Az ügyben első fokon eljáró bíróság felhívása eredményeként biztosított volt az I. rendű alperes számára, hogy érdemi nyilatkozatot tegyen a jóerkölcsebe ütközésen alapuló semmisséggel összefüggésben. Ezen felül nem volt megállapítható a felülvizsgálati eljárásban az sem, hogy az rPp. 275. § (3) bekezdésében foglalt korlátozó rendelkezés szerint az I. rendű alperes által előadott eljárási szabálysértés lényeges kihatással bírt volna az ügy érdemi elbírálására. A hivatkozott eljárási szabálysértésnek egyedül akkor lett volna a jelzett kihatás tulajdonítható, amennyiben kimutathatóan amiatt maradt volna el a perben releváns nyilatkozat megtétele vagy bizonyítás felvétele, mert az ügyben eljáró bíróságok idetartozó tájékoztatási kötelezettségüknek egyáltalán nem vagy hiányosan tettek volna eleget. Az eljárás irataiból megállapíthatóan az I. rendű alperesnek további, önhibáján kívül elmulasztott és a jogerős ítélettel nem értékelt nyilatkozata vagy bizonyítási indítványa nem volt, ilyet a felülvizsgálati kérelem sem konkretizált.

- [31] Tévesen hivatkozott a felülvizsgálati kérelem a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) és b) pontjai, (3) bekezdése alkalmazásával és hatályával összefüggésben a semmisség megállapításához szükséges többlettényállási elemek hiányára, továbbá a szerződésekben kikötött szolgáltatás-ellenszolgáltatás összemérésének elmaradására, az ingatlanok forgalmi értékének megfelelően kikötött vételárösszegekre. Leszögezi a Kúria, hogy a másodfokú bíróság ítéletének indokolásából kitűnően a Cstv. 40. § (1) bekezdésének a) pontjában foglalt tényállási elemeket - vagyis az adós vagyonsökkenését és a szerződő felek szubjektív tudattartalmát (a

hitelezők kijátszására irányuló csalárd szándékot) - meghaladó, a megtámadási okoktól különböző tényállási elemek miatt találta megállapíthatónak a vizsgált szerződések jóerkölcsebe ütközésen alapuló semmisségét. Idetartozott a szerző I. rendű alperes tagja és ügyvezetője személyén keresztül a Cstv. 40. § (3) bekezdése alá nem tartozó hozzátartozói kapcsolat, valamint az I. rendű alperes alapításával, egyúttal a perbeli jogügyletekkel elérni kívánt cél, az adós ingatlanainak azonos tulajdonosi-érdekeltségi körben történő továbbműködtetése is.

[32] Rögzíti továbbá a Kúria, hogy a jogerős ítélet indokolása szerint az ítélet tábla a jóerkölcsebe ütköző jellegén alapuló semmisség körében nem a Cstv. felhívott szabályai jogszabálysértő értelmezésével, hanem az ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésével - a felek közti szerződések értelmezésével, a cégjegyzékben rögzített adatokból, valamint a tanú vallomásából -, továbbá a bírósági gyakorlat által kimunkált elvek és szempontrendszer együttes mérlegelésével alakította ki álláspontját a nevesített megtámadási feltételek közé tartozó körülményeken felül szükséges többléte tényállási elemek megvalósulásáról, azok értékeléséről a társadalom általános értékrendjéhez mérten (BH2018. 122., EBH2012. P.17.). Az I. rendű alperes ebből következően - a rendkívüli perorvoslat korlátaival kapcsolatban az előzőekben már kifejtettek szerint - alapvetően nem a Cstv. felülvizsgálati kérelemben megjelölt szabályainak megsértése miatt, hanem a bizonyítékok mérlegelésén keresztül az rPp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozással, illetve az rPtk. 200. § (2) bekezdésére alapítottan támadhatta volna az általa jogszabálysértőnek tartott ítéleti következtetést. Az rPp. és az rPtk. megjelölt szabályára az I. rendű alperes nem hivatkozott a felülvizsgálati eljárásban, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelemnek az rPp. 206. §-ára, az rPtk. 200. § (2) bekezdésére történő hivatkozása nélkül nem bírálhatta felül, hogy az ügyben eljáró bíróságok helyesen, okszerűen értékelték-e a bizonyítás eredményét, a jóerkölcsebe ütközés alapjául számba vett körülmények azonosítását és jogi minősítését helytállóan végezték-e el.

[33] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[34] A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége miatt az I. rendű alperes köteles megfizetni a felperes ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét, valamint az illetékeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése, illetve az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 59. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj áfával növelt összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható

ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.
[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. december 3.

. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: